

Hengellinen Etsintä ja löytö

Alku

Laila Väyrynen on Oulussa syntynyt ja kasvanut äiti, jonka elämässä on tapahtunut viimeisten vuosien aikana suuria muutoksia.

Hänen miehensä kuoli pari vuotta sitten 68 vuotiaana ja hänestä tuntui että elämä loppuisi siihen.

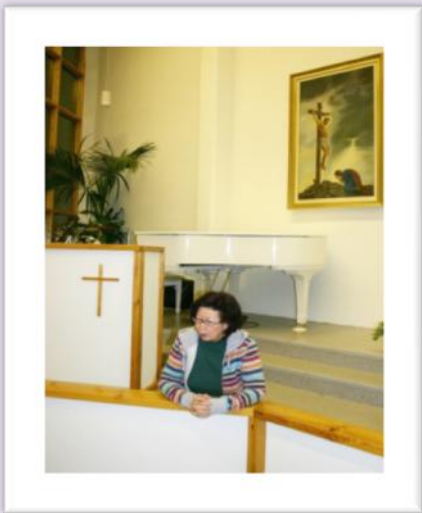
Jolloin hän murheensa keskellä haki apua seurakuntansa Diakonissalta, pyytäen tältä kopiota vihkitodistuksesta, jotenkin tuntui siltä, että piti saada menneeseen elämään kontakti ja selvyyttä siihen mitä oli tullut luvattua puolisolleen vihkitilaisuudessa ja kuinka paljon oli niistä lupauksista pitänyt

Vihkitodistusta tutkiessaan hän totesi, ettei ollut moniakaan lupauksiaan pitänyt, päinvastoin.

Se oli hänelle jollainlailla, sellainen alkusysäys päätökseen lähteä etsimään uutta suuntaa elämälleen.

Tämän päätöksen seurauksena hän osallistui sururyhmään jossa oli muita leskiä ja yhdessä heidän kanssaan Laila sai itkeä itkunsa ja löysi lohdutusta Papin sanoista.

Ne sanat antoivat sisäistä rauhaa ja uskoa tulevaisuuteen.

Jumala kutsuu jälleen

Saman vuoden maaliskuussa(2006) Hän tutustui samassa talossa asuvaan uskovaan pariskuntaan.

Heistä tuli hyviä ystäviä, joiden kanssa hän lähti myös hengellisiin kokouksiin.

Laila ihmetteli kovasti kaikkea sitä mitä siellä puhuttiin.

Näissä tilaisuuksissa hän sai kuulla myös Alfa- kurseista, eikä ollenkaan ymmärtänyt mitä ne sellaiset Jumala kurssit olivat... ollen kovasti vastahankaan niihin lähtemiseen.

Laila oli pienenä tyttönä kuullut hyvin vähän, jos ollenkaan Jumalasta.

Hänen lapsuudenkodissaan, johon kuului isä, äiti ja kolme lasta, ei käyty kirkossa, eikä muutenkaan puhuttu uskonasioista mitään.

Hän oli kuullut Jeesuksesta ainoastaan koulun uskontotunnilla ja myöhemmin rippikoulussa vähän opetusta, josta ei paljon mieleen ollut jäänyt.

Kuitenkin Lailaa kiinnosti asia sen verran, että tuli viimein lähteneeksi kursseille mukaan.

”Hyvä oli että tuli lähdettyä” hän totesi myöhemmin.

Sillä kurssilla käytiin järjestelmällisesti läpi Jeesuksen elämää koskevia asioita. Historiaa, faktoja, rukousta, ihmetekoja, raamattua ja sen alkuperää ym. sellaista aineistoa joka vakuutti Lailan järjen päätelmän kautta ymmärtämään, että Jeesus todella oli, eli, kuoli ja vaikutti/vaikuttaa.

Ei todellakaan tarvinnut vain sokeasti uskoa tunteiden perusteella.

Tämä oivallus sai Lailan niin innostumaan aiheesta, ettei hän malttanut olla yhtään kertaa kurssilta pois, vaan hän suorastaan odotti seuraavaa kertaa.

Kurssin loppupuolella, illalla kotona, Laila ajatteli mennyttä elämäänsä murheellisena, kääntyen rukoillen Jeesuksen puoleen, katuen ja pyytäen syntejään anteeksi, ottaen näin Jeesuksen tarjoaman sovituksen vastaan.

Näkö ja olotila muuttuivat

Seuraavana päivänä kaupungilla kävellessään, hän näki kaiken toisin.

Ikään kuin silmät olisivat avautuneet näkemään luonnonkin uudessa valossa, kirkkaana, ihanana.

Huomasi kaikenlaisia pikkuasioita. Mieli oli iloinen ja askel tosi keveä. Tuntui kuin kaikkia vastaantulijoita voisi vaikka halata. Se oli fantastinen tunne pitkän harmaan kauden jälkeen.

Ajatusmaailman muutos

Laila ei pitänyt ennen uskovista, suorastaan inhosi heitä. He kun olivat hänen mielestään "hurskastelevia hihhuleita" mitä lienee outoja...Sen sijaan, nyt he ovat rakkaita ystäviä.

Suhtautuminen ihmisiin ja heidän tarpeisiinsa muuttui radikaalisesti, nyt hän ottaa heidät huomioon, haluaa auttaa. Rakkaus lähimmäisiin ja sukulaisiin valtaa mielen ja sydämen, tuon tuostakin.

Uusia tapoja

Laila on huomannut, että myös arkielämään on tullut uutta. "Huonot" tavat ovat vähentyneet tai vaihtuneet uudenlaisiin. Tilalle on tullut halu jakaa ilosanomaa, kertoa Jumalan suurista ja pienistä teoista muille. Nythän siihen löytyy tilaisuuksiakin, kun niin moni aikaa vievä asia on muuttunut.

Alfa toiminta meni niin "veriin" että Laila jatkaa intoa täynnä, kurseilla avustajana.

Uusia tulevaisuuden näkymiä

Laila kertoo kurssilla olleen niin hyvän ja vapaan ilmapiirin, että hänkin ujona ja arkana rohkaistui ajanoloon kyselemään asioita ryhmässä, avartuen näin myös muiden mielipiteistä.

Alfa – kurssi on antanut hänelle lujan pohjan mistä ponnistaa eteenpäin uskossa ja elämässä.

Laila löysi armon elämäänsä, Jeesuksen sovitustyön ristillä, kurssin avulla, sekä seurakuntayhteyden, uusia ystäviä ja vanhatkin ihmissuhteet syvenivät.

Lopuksi Laila sanoo laulun sanoin: "Herra pidä minusta kiinni kunnes kasvosi nään"

Tämä lienee kertoo hänen sydämensä varmuudesta, luottamuksesta Jumalan huolenpitoon tässä elämässä ja tulevassa iankaikkisessa elämässä Jumalan valtakunnassa, jonne kaikki Jeesuksen Kristuksen kautta uskoviksi tulleet, kerran pääsevät.

2008-03-03

Katariina Neuvonen